

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-02-09

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 1 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10292>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Καταλιτών την αρχαίαν πόλιν ὁ Δαύδοχος ἐφαίνατο προσκομίζων μεθ' ἑαυτοῦ ἀρίστους ἐντυπώσεις ἐκ τῶν ἀβροχρῶτων περιποιήσεων, ἰδίᾳ τοῦ Κυρίου Chisco, τοῦ ἀξιοπρεπῶς ἀντιπροσωπεύοντος τὸ Ἰταλικὸν προξενεῖον ἐν Κύπρῳ, καὶ χαίροντος τὴν ἀγάπην καὶ ἐπιδόλην τῶν ὑπηκόων του.

Τὸ « Savoia » ἀνεχώρησεν εἰς Ρώδαν περὶ τὴν 1 μ. μ.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα.

(ἐκ Κυρηνείας 12 Μαρτ. 1887.)

Τὴν παρελθούσαν Κυρηνεὴν ἑβδομάδα ἀπερνήθη κίση ὁ κ. Γ. Λοϊζίδης καταδικασθεὶς εἰς δέμηρον φυλάκισιν ἐπὶ λιβελλῶν κατὰ τοῦ ἡμετέρου ὑπακτουμένου. Τὴν ἐπιούσαν κατὰ τὴν ἐν Κυρηνείᾳ ἀρχὴν του καίτοι ἤδη ἡμέρα ἐργάσιμος ἐξῆλθεν ἀρκετὸν πλῆθος μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς εἰς ὑποδοχὴν αὐτοῦ μέχρι τριῶν ἀγγλικῶν μιλιῶν, ὁ κ. Μ. Σακκαλλῆς ἐν μέρους ἑλθὼν προσερίνησεν αὐτῷ πάλιν.

Φίλτατε Κύριε. — Ὅσον ἴσως ἠσθάνθη ἡ πόλις καὶ ἡ ἐπαρχία διὰ τὴν φυλάκισιν σας ἄλλην τόσον χαρὰν αἰσθάνεται σήμερον βλέπουσα ὑμᾶς ἐπιστρέφοντα ἔρη. Ἡ φυλάκισις τὴν ὅποιαν ὑπέστητε εἶνε ἐξ ἀκαίρων ἀπινεῖς τιμῶσι μεγάλως τοὺς ἀνδράς· ὁ εὐσταθῆς δὲ τρόπος μεθ' οὗ ὑπερησπίσατε τὰ συμφύροντα τῆς Ἐπαρχίας ἠΐθερον εἶτε μᾶλλον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐπιδόλην τῶν συμπολιτῶν καὶ φίλων σας ἢν ἔχον πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ' ὧν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ συγκριθῆται καὶ ὁ προσχωρησίων σε.

Εἰς ταῦτα ὁ κ. Λοϊζίδης ἀπήγγησεν: — Μετὰ βαθυτάτης ἐγνωμοσύνης καὶ συγκινήσεως χαρετικῶς σήμερον ὄλους εὐχαριστῶν ὑμᾶς διὰ τὴν εὐλακρινὴν συμπάθειαν τὴν ὅποιαν ἐμαρτυρήσατε κατὰ τὴν παρούσαν ἡμῶν συμφορὰν. Πραγματικῶς καίτοι μᾶς ἐπότισαν μέχρι πυθμένους τὸ ποτήριον, καίτοι μετεχειρίσθησαν πάντα τὰ δυνατὰ μέσα ὅπως καταστήσωσι πιροτέραν τὴν τιμωρίαν, οὐδὲν ὅμως λυποῦμεθα καὶ διατὶ νὰ λυπηθῶμεν, δὲν ἐκποτίσασμεν εἰς μάτην. Ἡ περίστασις αὕτη ἐξετημήθη δεόντως ὑπὸ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Καὶ εἰ ἄλλο βεβαίως διετράχον ἡ τοσαύτη προθυμία καὶ τὸ εὐλακρινὸς ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐξεδηλώθη ἀμερίστως οὐ μόνον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Ἐπαρχίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Λευκωσίᾳ, ἢ ὅτι ἐπολιτεῦθημεν ἀξίως τῆς περιστάσεως; Πεισιθότες ἐπὶ τὸ δίκαιον τῆς ἡμετέρας ὑποθέσεως δὲν ἠθελησάμεν νὰ ὑποχωρήσωμεν οὐδὲ ὅταν εἶδομεν ἐπὶ τέλους ὅτι ἠττήθημεν πρὸς πᾶσαν προσδοκίαν. Οἱ λαοὶ οὐ ἀξιούντες δικαιοῦματα ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας πρέπει νὰ μὴ ἀποδειλιώσι βεβαίως πρὸ τῶν κόπων καὶ τῶν κινδύνων, ἀλλὰ μετ' ἐλλόγου θάρρους νὰ ὑπερκαπίζωσιν ἀνδρικῶς τὰ καταπούρανα δίκαιά των, ἐπειδὴ ὁ ἀδικῶν κηίσταται ἠραυτέρως ὅταν τῷ ἐπιτρέπηται νὰ πράττῃ τοῦτο ἀτιμωρητῆ. Ὅτε κατὰ τὴν ἀπορῆδα ἐκεῖνην ἡμέραν τῆς 26 Δεκεμβρίου ἀνεχωρήσαμεν ἐπευσμένως εἰς Λευκωσίαν καὶ ἀπῆλθομεν εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ συζητηθῇ τρίτην ἤδη φορὰν τόσον σαφῆς ὑπόθεσις, φίλος τις (ἀγνοοῦ ἂν τὸ τοιοῦτον προήρητο ἐξ ἰδίας αὐτοδουλείας ἢ κατὰ παρακίνησιν ἄλλων) προσκλήσας ἡμᾶς ἰδιαιτέρως σκευόλευσε νὰ προσέλθωμεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ νὰ ζητήσωμεν ἀντιπᾶσης θυσίας συγγνώμην διότι οὐδεμίαν ἄλλην διεξόδον, ὡς διετεινέτο, ἔμενε πλέον. Ἡλίχιε δὲ, ὡς ἔλεγε, ὅτι τὸ Δικαστήριον θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς φυλάκῆς ἀφ' ἧς εὐρέθημεν τῷ ὅτι ἐν μεγίστῃ ἀπορίᾳ περὶ τοῦ πρῶτου, διότι ἀρ' ἑνὸς μὲν τὸ αἰσθημα τῆς αὐτοσυνηρήσεως ὅπερ ἐνυπάρχει ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει καὶ ὅπερ ἐντείνεται κατὰ τὰς ὥρας τοῦ κινδύνου, ἀρ' ἑτέρου δὲ τὸ αἰσθημα τῆς φιλοτιμίας ἐπέεζον ἡμᾶς καὶ συγκινοῦμεθα ἐκράτου πᾶντοτε ἀναποφασίστους. Πῶς εἶνε δυνατόν ἐλέγομεν καθ' ἑαυτοὺς ὕστερον ἀπὸ τῆσους κόπους καὶ μόχθους ὕστερον ἀπὸ τόσον κυχεῶνα, ὕστερον ἀφ' ἧς κοινῇ γνώμῃ ἀποφαινεται ὅτι τὸ δίκαιόν εἶνε ὑπὲρ ἡμῶν, νὰ καταισχύνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς διαψεύδοντες τὰ ὅσα ἐγράψαμεν, νὰ διακυβεύωμεν παραλόγως τὴν ὑπόληψιν τοσοῦτων μαρτύρων, εἴτινες εἰς ἐν μόνον νεῖμα ἔθραμον πάντες μετ' ἀκαμάτου προθυμίας ὅπως σώσωσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ κινδύνου, εἰς ὃν ἀπροσδοκῆτως περιέστημεν; τὸ δὲ πάντων χερίστον νὰ ἐξασθενήσωμεν ἢ μᾶλλον νὰ μηδενήσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι τὴν φωνὴν τῆς φίλης πατρίδος, σύροντες δικαίως καθ' ἡμῶν

τὸν χλευαστὸν καὶ τὴν περιφρόνησιν τῆς κοινῆς: — Ὅχι! ἐπροτιμήσαμεν νὰ ὑπομένωμεν πρόσκαιρον πόνον, πρὸς τὸν δεῖξομεν ἐν τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ ἀντηδίου ἀδυναμίαν, ἐνθυμηθέντες τὸ λόγιον μεγαλοῦμου πολιτικοῦ ὅτι ἡ διὰ δαίμονα ταπεινωσις, εἶνε ἀλγιστοτέρα πρὸς πάντα κίνδυνον. Τέλος ἡ συζήτησις ἐκλείσθη καὶ ἡμᾶς εὐρέθημεν ἀφ' ἧς παραδεδομένως εἰς χεῖρας τῆς κροττωδίας. Ἀλλ' ἴδου καὶ πάλιν ἠξιώθημεν νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ περιπτύξωμεν ἀλλήλους ἐγνωμονοῦντες τὸν ἴψιστον. Σαῖς δὲ ὡ καὶ ἐξ ἡμετέρως ἀθυροῦμεθ' ὅτι τὸ ἀπόρροπον συμβεβηκὸς ἀλλὰ μᾶλλον χαίρετε ἐνθυμούμενοι ὅσα ἀείποτε διδασκόμενοι ἐλέγομεν ὅτι δὲν ἀρκεῖ τις δι' ὠραίων λόγων νὰ βακνύῃ τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντά του ἀλλὰ πρέπει ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης καὶ τὰ ἔργα νὰ εἶνε ὅμοια πρὸς τοὺς λόγους. Διότι ἄπας λόγος, ἂν ἀπῆ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προνόψασιν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου, ἐν ἐντείνωμεν δλίγον τὰς δυνάμεις μας, ἐλπίζω ὅτι θέλωμεν ἀνακληρώσῃ ἐπαρκῶς ὅτι καθυστερήθη. Ἔσθεθε δὲ βέβαιον ὅτι ἡ ἀείποτε ἀπονεμηθεῖσα πρὸς ὑμᾶς ἀγάπη μου θέλει συνοδεύσῃ ἐπιμᾶλλον τοῦ λοιποῦ τὰς προσπάθειάς μου ἵνα μὴ ἀδικηθῆτε. Τελευτῶν ἐκπράξω καὶ πάλιν πρὸς ὄλους τὰς εὐχαριστήσεάς μου.

Φίλτατε Συντάκτα.

Ἀμφικλύτη 27/11 Μαρτίου 1887.

Ἐνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης ξηρασίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν ἐν τὴν προτεγῆ ἑβδομάδα δὲν βρέξῃ, τὸ Κερπᾶσι κατατρέφεται ὀλοτελῶς καὶ ἡ θέσις του θὰ ἦναι ἀπελπιστικὴ καὶ ἀποθνήσκουσι τὰ κρηθάρια εἶνε ἤδη κατεστραχημένα, αἱ ἐλπίζόμενοι βροχαὶ μόνον τὰ σπάρια ἐμπροσθὶν νὰ σώσωσιν ἄλλογον, ἐν περιπτώσει δὲ ἔπου δὲν βρέξῃ θὰ ὑποφέρουν μεγάλως οἱ κάτοικοι τοῦ Κερπᾶσι καὶ σχεδὸν ἅπαντες θὰ ἐκπατρισθῶσιν οἱ ἐνταῦθα ἔμποροι ἔως πᾶρα τοὺς ἑσθῶν καὶ ἐπέρασαν, τοῦ λοιποῦ ὅμοιος οὐδεὶς ἀποφασίζει νὰ δώσῃ καὶ νὰ ἔχουν τὴν διαθέσιν νὰ δώσωσιν, δὲν δύνανται διότι δὲν ἔχουν πλέον οὔτε αὐτοὶ ἐξῆντησαν πᾶν μέσον ὁ μόνος ὁ ὅποιος ἡμπορεῖ νὰ διασπῆσῃ τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν καὶ τοὺς κατοίκους εἰς τὰ σπάρια των εἶνε ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ κυριώτερον μέσον εἶνε νὰ ἀρχίσῃ ἐγκαίρως δημόσια ἔργα εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἥτοι νὰ στρώσῃ ἀμυγῆτην ὁδὸν μέχρι Ριζοκρηπίτου, πρᾶγμα πολὺ ἀναγκαῖον διότι ἀρ' ἑνὸς διορθώνεται ἀδικῆσται δρόμοι ἔπου σχεδὸν διακρίπεται ἡ συγκοινωνία τοῦ Κερπᾶσι κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ ἀρ' ἑτέρου θὰ ἐργάζονται οὐχὶ μόνον ἄνδρες ἀλλὰ καὶ γυναῖκες καὶ παιδιὰ, τὸ δεύτερον δὲ εἶνε ἡ Κυβέρνησις ν' ἀναβάλῃ τὴν εἰσπραξὴν τῶν φόρων εἰς κλητέραν ἐποχὴν διότι οἱ θυσουχεῖς Κερπᾶσι εἰς τοιαύτην θέσιν εὐρισκόμενοι δὲν δύνανται, νὰ ἔωρυν δλίγον κρηθῶν ἄρτον νὰ σώσωσιν τὰ τέκνα των ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς πείνης καὶ οὐχὶ νὰ πληρώσωσιν καὶ φόρους, ἔπειτα καὶ ἂν ἐπιμένῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ θέλει τοὺς φόρους ποῦ νὰ εὐρῆ πενήταν; δὲν εἶνε αὐτὰ μεγάλα πρᾶγματα εἰς μίαν Κυβέρνησιν. Μικροῖσι ἔμποροι ἐπροσπάθησαν, ἔδωσαν ὅτι εἶχον καὶ μερικοὶ ἴσως νὰ ἐδανθίσθησαν ἀκόμη αὐτὰ, καὶ περιμένουν τὴν κατάλληλον ἐποχὴν νὰ ζητήσωσιν τὰ χρηματικά των. Ἄρ' οὐ λοιπὸν αὐτοὶ ἔπραξον ὅτι ἡμποροῦσαν δικτὶ μίαν Κυβέρνησιν, ὡς μῆτηρ τῶν κατοίκων νὰ μὴ πράξῃ καὶ δι' αὐτοὺς τὴν μικρὰν εὐκολίαν; Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν περιφρόνηται εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ ὑπογράφονται 2 ἀναφοραὶ αἱ ὅποιαι πιστεύω σήμερον ταχυδρομικῶς ἀποστέλλονται μίαν πρὸς τὸν Ἀρμοστήν καὶ μίαν πρὸς τοὺς Βουλευτὰς καὶ εὐχόμενοι ὅπως εἰσχωρηθῶσιν αἱ δικαίαι ἀπαιτήσεις τῶν πτωχῶν Κερπᾶσιτῶν ἐν περιπτώσει ὅμοιος ἔπου ἡ Κυβέρνησις ἀπαπειρηθῇ νὰ παρέξῃ τὴν μικρὰν αὐτὴν εὐκολίαν τότε εἶνε βέβαιον ὅτι ἀδιαφορεῖ ὄλους διὰ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐκπατρισμὸν τῶν κατοίκων. Εἰς ἄλλα ἔτη οἱ Κερπᾶσιται εἶχον αἱ μικρὰς ἐλπίδας ἀπὸ τὰ ζῶα των, ἐφέτος ὅμως ἐξέλειπεν καὶ αὕτη διότι ἔνεκα τῆς ξηρασίας καίτῃς ὀλοτελοῦς ἐλλείψεως τοῦ ἀγύρου ἄλλα ἐφόρισαν καὶ ἄλλα εἶνε ἔτοιμα, τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς προηθῆς καταμετρήσεως τῶν προβάτων τὰ ὅποια εὐρισκονται 40 0[0] δλιγώτερα τοῦ περυσινῶ ποσοῦ ἀφ' οὗ ἐχάθη ἀκόμη καὶ τὸ περισπινδ λεγόμενον ποῦλλι τῶν προβάτων οἱ γηροντότεροι ἀνθρωποὶ ἔπου εὐρισκονται ἐρωτῶνται ἂν ἔθρασαν τοιοῦτον χρόνον διὰ τὸ Κερπᾶσι καὶ οὐδέποτε λέγουσιν εἶδαν τοιαύτην θυσυχίαν, τοιαύτην ξηρασίαν. Ὁ Θεὸς πλέον νὰ γείνη ἴλεως.

Λέσεις καὶ λυτῆρες τῶν παρελθόντων.
Τοῦ αἰνίγματος Παρά-δέι-σος
Λυτῆρες οἱ κ. κ. Αἰκατερίνη Χ. Παυλίδου, Κωνστ. Π. Λανίτης, Ν. Γ. Κάρταλις καὶ ὁ κ. Μ. Ι. Εὐθύβουλος ἐμμέτρως ὡς ἐξῆς.

Π α ρ ᾶ εἶνε ἡ πρόθεσις τὸ δ ε ἶ εἶνε τὸ βῆμα
Τὸ σὸς σημάζει εἶλε μου δε' εἶν δικόν σου κτήμα
Π α ρ ᾶ δ ε ἶ σ ο ν λοιπὸν ὄμοι σημάζουσι βεδάκιος
Τὸ κτήμα εἶν εὐκόλον καὶ λῦεται ταχέως

ΑΙΝΙΓΜΑ 115.

Μικρὸν καὶ τριτοπόσττον ὄσιν τὸν κρηθῶν βαίνο
κ' ἐμπρὸς καὶ πίσω κ' ὄπως θὰς τὸ ἴδιον σημάζω

ΕΜΜΕΤΡΟΠΕΔΑ

Κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα ἀφίκοντο πολλοὶ ἐκ Λευκωσίας, Λάρνακος καὶ τῶν περιχώρων τῶν πρὸς ἀγορὰν σίτου, διότι εὐρίσκατο ἐν τῇ πόλει μας τοιοῦτος προμηθευθεὶς ἐξ Ἀτταλείας. Ἐπολήθησαν 800 περίπου κοιλὰ εἰς τὰ γρ. 28—30 μὲ λίραν 132. Καταβάματα τοῦ κρατοῦ συνήθη. Πράξεις χαρουπίων ἔγειναν περὶ τῷ 1,000 Χαλ. καντάρια.

κρασί καλῆς ποιότη.	γρ.	140—150
" συνήθη γερὰ	"	110—140
" κόκκινα	"	40—80
ρακὴ τοῦμα 19 βαθ. ἢ ἐκὰς πρὸδ.		60—
Χαρουπία εἰς τὰς ἀποθήκας.	Γρ.	110—112
σίτος τὸ καλόν		25—32
κρηθῆ	"	13—15

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἀποθήκῃ τοῦ κ. Α. Μοδινοῦ κειμένη παρὰ τῷ γραφεῖῳ του ὁδὸς Ἀρ. Γεωργίου πλάτωμα Δικαστηρίων Ἀρ. 18 πωλοῦνται χονδρικῶς σάπωνες ἐκλεκτοὶ, δέγματα Γαλλικὰ, τετρία (Κασκαβίλλια) καὶ ελαια καλλιότητος ποιότητος εἰς ἐγθηνεῖς τιμὰς.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΞ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τυμῆσις.—Ἐν Λάρνακί ὁ Κύριος Μ. Ὀρρακίδης.—Ἐν Βαρωνίσις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλεδάκης.—Ἐν Κυθραῖα ὁ Κ. Γ. Μυχαηλίδης.—Ἐν Μέρφου ὁ Κ. Ἴω Κυριακίδης.—Ἐν Λακίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ.—Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ.—Ἐν Κερπᾶσι ὁ Κύριος Α. Ἡλιάδης διδάσκαλος Λιωναρῖσσοῦ.—Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Ψερωνυμίδης, Κωμωδῶν.

ἘΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κοζίδης.—Ἐν Καίρω ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστᾶκης.—Ἐν Τάιντῳ ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοῖζου.—Ἐν Σμόρνη ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδοῦτος.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»